

Řád pro vnitrostátní spory

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky vydává na základě ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, a § 19 odst. 4 zákona č. 223/1994 Sb., o sloučení Československé obchodní a průmyslové komory s Hospodářskou komorou České republiky, o některých opatřeních s tím souvisejících a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb., a na základě pozdějších dodatků tohoto Řádu a Pravidel o nákladech rozhodčího řízení pro vnitrostátní spory

ŘÁD (úplné znění ke dni 1.2.2007) Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky pro vnitrostátní spory

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

(1) Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen Rozhodčí soud) je stálý rozhodčí soud, který působí při Hospodářské komoře České republiky jako nezávislý orgán pro rozhodování majetkových sporů nezávislými rozhodci podle předpisů o rozhodčím řízení (zákon č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů).

(2) Rozhodčí soud rozhoduje spory uvedené v odst. 1, jestliže jeho pravomoc vyplývá pro daný spor

a) z platné rozhodčí smlouvy uzavřené mezi stranami (§§ 2-3 zákona č. 216/1994 Sb.)

b) z písemných projevů stran v zahájeném rozhodčím řízení, ze kterých je patrná nepochybná vůle podřídit se pravomoci Rozhodčího soudu.

(3) Vnitrostátním sporem ve smyslu tohoto Řádu se rozumí spor, v němž všechny strany (účastníci) mají sídlo (bydliště) na území České republiky, nebo spor, v němž organizační složky zahraničních osob dle § 21 obchodního zákoníku a nebo organizační složky vykonávající činnost dle zvláštního zákona (např. zákon č. 21/1992 Sb., o bankách) mají sídlo (bydliště) na území České republiky a jsou zapsané v obchodním rejstříku. Dále podmínkou pro projednání sporu jako vnitrostátního je použití českého hmotného práva na takový spor, veškerá písemná podání a přednesy stran v češtině (popř. slovenštině) a konání rozhodčího řízení na území České republiky a vynesení rozhodnutí v češtině (popř. slovenštině).

(4) Nedostatek pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu nemůže vytýkat strana, která se pustila do projednávání sporu ve věci samé, aniž nedostatek pravomoci (příslušnosti) namítla (§ 15 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.). K pozdějšímu uplatnění námítky se přihlédne jen tehdy, jde-li o věc, která svou povahou nemůže být projednávána v rozhodčím řízení.

(5) Řízení před Rozhodčím soudem je jednoinstanční.

(6) Pokud bude podán návrh na přezkum rozhodčího nálezu ve smyslu § 27 zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů č. 216/1994 Sb., pak se použije ustanovení tohoto Řádu a Pravidel o nákladech rozhodčího řízení obdobně jako při podání žaloby

ČÁST DRUHÁ

Předsednictvo Rozhodčího soudu, rozhodci a tajemník

§ 2

(1) Předsednictvo Rozhodčího soudu vykonává úkony svěřené mu tímto Řádem a všechny další úkony, které patří do pravomoci Rozhodčího soudu a které nepřísluší předsedovi Rozhodčího soudu, rozhodcům ani tajemníkovi.

(2) Členové předsednictva mohou vykonávat funkce rozhodce nebo předsedy rozhodčího senátu, pokud se v téže věci nezúčastní rozhodování předsednictva podle § 22 Řádu.

§ 3

Rozhodci

(1) Spory rozhodují rozhodci. Při výkonu funkce jsou rozhodci nezávislí a nemají nikdy povahu zástupce kterékoli strany. Přijetí funkce rozhodce musí být písemné (§ 5 odst. 2 zák. č. 216/1994 Sb.).

(2) Spor rozhoduje rozhodčí senát složený ze 3 rozhodců nebo, pokud se o tom strany dohodly, jediný rozhodce. Ustavení rozhodčího senátu nebo jmenování jediného rozhodce se provádí podle tohoto Řádu (§ 21).

(3) Pokud ze smyslu jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, platí vše, co je stanoveno o rozhodcích a rozhodčím senátu, také o jediném rozhodci.

§ 4

Tajemník

(1) Tajemník organizuje agendu spojenou s činností Rozhodčího soudu a vykonává ostatní činnosti stanovené tímto Řádem, zejména pečuje o řádný časový průběh rozhodčího řízení, o řádné vyhotovení všech rozhodnutí Rozhodčího soudu, o úschovu veškerých písemností Rozhodčího soudu, podepisuje doložku o nabytí právní moci rozhodnutí a se souhlasem předsednictva Rozhodčího soudu uveřejňuje vhodným způsobem rozhodnutí zásadní důležitosti. Může se zúčastnit všech ústních jednání před rozhodci.

(2) Činnost tajemníka může vykonávat i jeho zástupce.

ČÁST TŘETÍ

Řízení

1. Obecná ustanovení

§ 5

Místo konání ústního jednání

Pravidelným místem konání ústních jednání je sídlo Rozhodčího soudu v Praze. Z podnětu rozhodčího senátu nebo na základě dohody stran a se souhlasem tajemníka Rozhodčího soudu lze konat ústní jednání na jiném místě České republiky.

§ 5a

Postup v řízení

Rozhodci postupují v řízení způsobem, který považují za vhodný tak, aby při zachování rovného postavení stran a při poskytnutí stejné příležitosti k uplatnění práv všem stranám byl bez zbytečných formalit zjištěn skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu (§ 18 a § 19 odst. 2 zák. č. 216/1994 Sb.).

§ 6

Předkládání písemností

(1) Veškeré písemnosti týkající se zahájení a konání rozhodčího řízení musí být předloženy v takovém počtu, aby každá ze stran a všichni členové rozhodčího senátu měli po jednom vyhotovení a sekretariát soudu rovněž jedno vyhotovení.

(2) Písemnosti, s výjimkou písemných důkazů, se předkládají v češtině (popř. slovenštině). Pokud jsou písemné důkazy předkládány v cizím jazyce, musí být na výzvu rozhodčího senátu, popř. na žádost strany a se souhlasem rozhodčího senátu předložen rovněž jejich překlad do češtiny (popř. slovenštiny).

§ 7

Jazyk, ve kterém se řízení koná

Ústní jednání se koná a rozhodnutí se vynáší v češtině (popř. slovenštině). Po dohodě stran a se souhlasem rozhodčího senátu lze konat ústní jednání i v jiném jazyku než v češtině (popř. slovenštině) za podmínek stanovených Pravidly o nákladech rozhodčího řízení (§ 41).

§ 8

Základ řešení sporů

(1) Rozhodčí soud řeší spory podle norem použitelného hmotného práva a v jeho rámci se řídí smlouvou uzavřenou mezi stranami s přihlédnutím k obchodním zvyklostem.

(2) Spor může být též rozhodnut podle zásad spravedlnosti, avšak jen tehdy, jestliže k tomu strany rozhodce výslovně pověřily.

§ 9

Doručování

(1) Písemnosti ve sporu zasílá stranám tajemník, a to na adresu, kterou strana uvedla, popřípadě na adresu bydliště nebo sídla, pokud strana neuvedla jinou adresu, či na adresu osoby oprávněné jednat za právnickou osobu, jíž je doručovaná písemnost určena, nebo zvolenému právnímu zástupci.

(2) Žaloby, žalobní odpovědi, předvolání, rozhodčí nálezy a usnesení se doručují do vlastních rukou doporučeným dopisem s potvrzením o doručení.

(3) Ostatní písemnosti se mohou zasílat doporučeným nebo obyčejným dopisem a oznámení kromě toho také telegraficky, dálkopisem nebo telefaxem.

(4) Kterákoli z písemností výše uvedených může být doručena rovněž osobně na potvrzení.

(5) Všechna doručení Rozhodčího soudu jsou platná, byla-li učiněna podle odstavců 1-4, a to i tehdy, jestliže adresát písemnost odepřel převzít nebo přes oznámení doručující pošty nevyzvedl. Písemnost, jejíž převzetí bylo adresátem odepřeno, je doručena dnem, kdy její převzetí bylo odepřeno. Písemnost určená k doručení do vlastních rukou (§ 9 odst. 2 Řádu Rozhodčího soudu), kterou adresát přes oznámení doručující pošty nevyzvedl, se považuje za doručenu poslední den úložné lhůty, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Ostatní písemnosti, které adresát nevyzvedne do 5 dnů od oznámení doručující pošty o uložení, se považují za doručené poslední den této lhůty, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

(6) Jestliže strana po zahájení rozhodčího řízení změnila adresu, aniž to oznámila Rozhodčímu soudu, je doručení platně provedeno odesláním písemností způsobem uvedeným v odstavcích 2 a 3 na její poslední známou adresu.

(7) Jestliže se nepodařilo doručit na poslední známou adresu účastníka, který nevolil ani právního zástupce, ani zmocněnce k přijímání písemností, může mu předseda Rozhodčího soudu jmenovat opatrovníka k přijímání písemností. Den doručení opatrovníkovi se považuje za den doručení adresátu, jemuž byl ustanoven opatrovník k přijímání písemností.

§ 10

Přerušeni řízení

Po zaplacení poplatku za rozhodčí řízení ve správné výši dle hodnoty předmětu sporu (§ 18 Řádu Rozhodčího soudu) projednání sporu může být na žádost kterékoliv strany nebo z podnětu rozhodčího senátu z vážného důvodu na určitou dobu přerušeno. Usnesení o přerušeni vydává rozhodčí senát, a nebyl-li rozhodčí senát ještě ustaven, předseda Rozhodčího soudu. Po uplynutí doby, na kterou bylo řízení přerušeno, se v řízení pokračuje.

§ 11

Navrácení v předešlý stav

Jestliže některá strana až do vyhlášení rozhodčího nálezu anebo, nebyl-li vyhlášen, až do jeho vyhotovení se nemohla z vážných důvodů zúčastnit řízení zcela nebo zčásti nebo nevykonala bez své viny některý úkon potřebný k uplatnění svého práva, učiní rozhodčí senát nebo, nebyl-li ještě ustaven, předseda Rozhodčího soudu k návrhu této strany přiměřená opatření, aby mohla to, co zameškala, vykonat dodatečně.

§ 12

Zajištění důkazů a předběžná opatření

(1) Po podané žalobě, avšak před ustavením rozhodčího senátu, může předseda Rozhodčího soudu v naléhavých případech na žádost obou stran nebo i jediné z nich zajistit důkaz a k tomu účelu může stanovit jednoho nebo i více znalců anebo učinit jiné vhodné opatření.

(2) Ukáže-li se v průběhu rozhodčího řízení nebo i před jeho zahájením, že by mohl být ohrožen výkon rozhodčího nálezu, může kterákoli strana požádat příslušný soud o nařízení předběžného opatření. O podání takové žádosti musí strana uvědomit Rozhodčí soud.

§ 13

Vedlejší účastníci

(1) Kromě stran (žalobce a žalovaného) se může řízení účastnit jako vedlejší účastník ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku. O připuštění vedlejšího účastníka rozhoduje rozhodčí senát. Jiné osoby nemohou být účastníky řízení.

(2) V řízení má vedlejší účastník stejná práva, s výjimkou práva na jmenování rozhodce, a stejné povinnosti jako účastník. Jedná však pouze sám za sebe. Jestliže jeho úkony odporují úkonům strany, ke které přistoupil, posoudí je rozhodčí senát po uvážení všech okolností. Ke skutkovým údajům vedlejšího účastníka však mohou rozhodci přihlídnout, i když odporují skutkovým údajům strany.

§ 14

Použití ustanovení zákona č. 216/1994 Sb.

Otázky řízení, které nejsou upraveny v tomto Řádu, se řídí ustanoveními zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

§ 15

Platnost ustanovení o řízení

Ustanovení tohoto Řádu o řízení před rozhodčím senátem (před jediným rozhodcem) platí přiměřeně i pro úkony prováděné předsednictvem, předsedou nebo tajemníkem, pokud z tohoto Řádu nevyplývá něco jiného.

2. Zahájení řízení

§ 16

Podání žaloby

(1) Rozhodčí řízení se zahajuje podáním žaloby Rozhodčímu soudu. Podmínkou pro projednání žaloby je zaplacení poplatku za rozhodčí řízení ve správné výši dle hodnoty předmětu sporu (§ 18 Řádu) a ve stanovené lhůtě.

(2) Za datum podání žaloby se považuje den, kdy byla žaloba doručena Rozhodčímu soudu (§ 14 odst. 1 zák. č. 216/1994 Sb.).

§ 17

Obsah žaloby

(1) V žalobě musí být uvedeno:

- a) označení stran včetně identifikačního čísla, je-li přiděleno, a rodná čísla stran – fyzických osob, jsou-li známa
- b) adresy stran
- c) nárok žalobce
- d) podpis žalobce

(2) Žaloba má také obsahovat:

- a) poukaz na založení pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu,
- b) uvedení skutkových a právních okolností, na kterých žalobce zakládá své žalobní nároky, a poukaz na důkazní prostředky, jimiž lze tyto okolnosti prokázat,
- c) hodnotu předmětu sporu,
- d) doklad o zaplacení poplatku za rozhodčí řízení,
- e) jméno a příjmení rozhodce, kterého jmenuje žalobce, nebo žádost, aby rozhodce byl jmenován předsedou Rozhodčího soudu.

§ 18

Hodnota předmětu sporu

(1) Žalobce je povinen uvést v žalobě hodnotu předmětu sporu také v případech, kdy jeho nárok nebo část nároku má nepeněžní povahu.

(2) Hodnota předmětu sporu se určuje:

- a) vymáhanou částkou v žalobách o peněžité plnění,
- b) hodnotou vymáhaného majetku v žalobách o vydání majetku,
- c) hodnotou předmětu právních vztahů v okamžiku podání žaloby v žalobách určovacích nebo v žalobách o změnu právních vztahů,
- d) na základě údajů, které jsou k dispozici, o materiálních zájmech žalobce v případech žalob o určité konání nebo nekonání.

(3) V žalobách sestávajících z několika nároků musí být částka každého nároku stanovena samostatně a hodnota předmětu sporu se stanoví součtem hodnot všech uplatňovaných nároků.

(4) Jestliže žalobce nestanovil hodnotu předmětu sporu, vyzve jej tajemník, aby tak učinil ve stanovené lhůtě. Jestliže tak neučinil ani v této lhůtě, nebo ji stanovil nesprávně, určí tajemník, respektive rozhodčí senát, byl-li již ustaven, z vlastního podnětu, popř. na návrh tajemníka, nebo na žádost žalovaného hodnotu předmětu sporu na základě údajů, které jsou k dispozici, popř. byly zjištěny v průběhu řízení.

§ 19

Odstranění vad žaloby

(1) Jestliže tajemník zjistí, že podaná žaloba neobsahuje náležitosti uvedené v § 17, vyzve žalobce, aby odstranil zjištěné vady, přičemž pokud jde o požadavky uvedené v § 17 odst. 1, nesmí lhůta k odstranění vady být delší než 10 dní ode dne, kdy mu byla zmíněná výzva tajemníka doručena. Do odstranění uvedených vad se žaloba neprojednává.

(2) V případech, kdy žalobce bez ohledu na výzvu k odstranění uvedených vad trvá na projednání sporu, bude se v řízení pokračovat, jestliže to povaha vady žaloby připouští, a bude vydán rozhodčí nález ve věci samé, jinak bude řízení zastaveno.

3. Příprava projednání sporu

§ 20

Odpověď na žalobu

(1) Má-li tajemník za to, že žaloba může být předmětem řízení podle tohoto Řádu, uvědomí o jejím podání žalovanou stranu a zašle jí kopii žaloby s příloženými písemnostmi, jakož i listinu rozhodců a Řád tohoto Rozhodčího soudu.

(2) Současně tajemník vyzve žalovanou stranu, aby během 14 dnů od doručení žaloby předložila k ní své písemné vyjádření podepřené příslušnými důkazy. Na žádost žalované strany může být v odůvodněných případech tato lhůta prodloužena.

(3) V téže lhůtě je žalovaná strana povinna oznámit jméno a příjmení rozhodce, kterého si zvolila, nebo požádat, aby předseda Rozhodčího soudu jmenoval rozhodce za ni.

§ 21

Ustavení rozhodčího senátu nebo volba (jmenování) jediného rozhodce

(1) Rozhodci jmenovaní podle § 17 a 20 stranami nebo předsedou Rozhodčího soudu, zvolí z listiny rozhodců předsedu rozhodčího senátu.

(2) Jestliže strany nejmenují rozhodce ve stanovené lhůtě nebo jestliže rozhodci nezvolí předsedu rozhodčího senátu do 14 dnů ode dne oznámení o jmenování rozhodce, určí rozhodce nebo předsedu rozhodčího senátu předseda Rozhodčího soudu.

(3) Vystupuje-li ve sporu více žalobců nebo více žalovaných, jednoho rozhodce jmenují žalobci a jednoho rozhodce žalovaní. Nedohodnou-li se žalobci nebo žalovaní na jmenování rozhodce, bude rozhodce jmenován předsedou Rozhodčího soudu.

(4) Jediný rozhodce se volí vzájemnou dohodou stran, a nedojde-li k dohodě, je jmenován předsedou Rozhodčího soudu.

(5) Dokud není ustaven rozhodčí senát (jediný rozhodce), je předseda Rozhodčího soudu oprávněn vykonávat všechny procesní úkony, pokud nejsou svěřeny tajemníkovi, s výjimkou rozhodování o pravomoci (příslušnosti) dle § 23 odst. 1 Řádu.

§ 22

Odmítnutí rozhodce, znalce a tlumočníka, popřípadě nahrazení rozhodce pro nečinnost

(1) Každá ze stran je oprávněna odmítnout rozhodce, předsedu rozhodčího senátu nebo jediného rozhodce, jestliže má důvodnou pochybnost o jeho (jejich) nepodjatosti. Odmítnutí musí být provedeno do zahájení ústního jednání. Jestliže k odmítnutí dojde později, rozhodne se o něm jenom v případě, kdy důvod, který vedl k opožděnému odmítnutí, byl uznán za závažný.

(2) O odmítnutí rozhodce rozhodují zbývající členové rozhodčího senátu. Jestliže mezi nimi nedojde k dohodě nebo jestliže odmítnutí směřuje proti dvěma nebo všem rozhodcům, rozhoduje o odmítnutí výlučně předsednictvo, které také rozhodne o odmítnutí jediného rozhodce, popřípadě rozhodce, dokud nebyl ustaven rozhodčí senát.

(3) Bude-li odmítnutí vyhověno, bude nový rozhodce, nový předseda rozhodčího senátu nebo nový jediný rozhodce, zvolen nebo jmenován podle tohoto Řádu. Nový rozhodce, popř. nový předseda rozhodčího senátu vstupuje do řízení ve stavu k datu přijetí funkce rozhodce, popř. předsedy rozhodčího senátu.

(4) V případě, že se rozhodce, předseda rozhodčího senátu, jediný rozhodce nebo nový rozhodce, popř. nový předseda rozhodčího senátu nemohou účastnit nebo se opakovaně neúčastní projednávání věci, postupuje se obdobně dle ustanovení odst. 1 až 3. Rozhodnutí o tom přísluší zbývajícím členům rozhodčího senátu, pokud se týká jednoho člena senátu, nebo předsednictvu Rozhodčího soudu, pokud se týká jediného rozhodce, popřípadě dvou či všech členů rozhodčího senátu, a to na návrh kterékoliv strany, popř. na podnět člena (členů) rozhodčího senátu.

(5) Považuje-li to za potřebné, může rozhodčí senát znovu projednat otázky, které již byly projednány na předchozích jednáních.

(6) Z důvodů uvedených v odstavci 1 mohou být odmítnuti znalci a tlumočníci. V tomto případě rozhoduje o odmítnutí rozhodčí senát.

§ 23

Rozhodování o pravomoci (příslušnosti)

(1) O pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu rozhodují rozhodci (§ 3 odst. 3). Před svým rozhodnutím si mohou vyžádat stanovisko předsednictva. Za tím účelem mu předloží spis se stručnou zprávou.

(2) Rozhodci zastaví řízení usnesením, dojdou-li k názoru, že není dána pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu k projednání a rozhodnutí věci. Rovněž usnesením zamítnou námitku nepřislušnosti, jestliže dojdou k názoru, že Rozhodčí soud je příslušným.

(3) Rozhodci, než si vyžádají případné stanovisko předsednictva dle odst. 1, učiní opatření, která považují za nezbytná k odvrácení újmy pro strany nebo zachování výsledků řízení, pokud k nim není příslušný soud nebo jiný orgán.

§ 24

Příprava projednání sporu rozhodčím senátem

Rozhodčí senát prověří stav přípravy sporu k projednání a, shledá-li to nutným, učiní doplňující opatření k přípravě projednání sporu, zejména vyžádá od stran písemná stanoviska, důkazy a další doplňující písemnosti a stanoví k tomu přiměřené lhůty.

§ 25

Předvolání k ústnímu jednání

(1) O čase a místě ústního jednání vyrozumí Rozhodčí soud strany předvoláním, které jim bude zasláno s takovým předstihem, aby každá ze stran měla k dispozici lhůtu alespoň 10 dní na přípravu jednání a na cestu k ústnímu jednání.

(2) Se souhlasem stran může být tato lhůta kratší.

4. Projednání sporu

§ 26

Ústní jednání

(1) Spor se projednává v neveřejném zasedání. Se souhlasem rozhodčího senátu a stran mohou být jednání přítomny osoby, které nejsou účastníky řízení.

(2) Strany se účastní ústního jednání přímo popřípadě i prostřednictvím svých řádně zmocněných zástupců, jež strany jmenují podle své volné úvahy.

(3) Jestliže se nedostaví strana, která byla řádně uvědoměna o čase a místě ústního jednání, nebrání její nepřítomnost projednání sporu.

(4) Každá ze stran může prohlásit, že souhlasí s tím, aby se ústní jednání konalo v její nepřítomnosti.

(5) Ústní jednání může být podle potřeby odročeno na návrh strany nebo z podnětu rozhodčího senátu.

(6) Návrh na změnu termínu ústního jednání musí být podán nejméně dva dny před termínem ústního jednání, aby mohla být informována protistrana a členové rozhodčího senátu. O návrhu rozhodne rozhodčí senát.

§ 27

Zjednodušené řízení

(Rozhodování na základě písemných podkladů anebo bez odůvodnění)

(1) Strany se mohou dohodnout, aby rozhodčí senát rozhodl spor bez ústního jednání pouze na základě písemností. Rozhodčí senát může však nařídít ústní jednání, jestliže se předložené písemnosti ukáží nedostačující pro rozhodnutí ve věci samé.

(2) Strany se mohou písemně dohodnout až do skončení projednávání sporu (§ 34 odst. 1) na tom, že není třeba odůvodnění rozhodčího nálezu (§25 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb.). Takovou dohodu mohou uzavřít také shodným prohlášením do zápisu o ústním jednání před rozhodčím senátem (jediným rozhodcem).

§ 27a

Urychlené řízení

(1) Urychlené řízení s vydáním rozhodčího nálezu nebo usnesení o zastavení řízení dle § 40 odst. 2 Řádu
a) do jednoho měsíce od zaplacení zvýšeného poplatku se koná na základě písemné dohody stran předložené Rozhodčímu soudu na návrh kterékoliv strany, která uhradila zvýšený poplatek, nebo
b) do tří měsíců od zaplacení zvýšeného poplatku na návrh kterékoliv strany, která uhradila zvýšený poplatek.

(2) Lhůty stanovené tímto Řádem se v případě urychleného řízení podle odst. 1 písm. a) zkracují na třetinu a v případě urychleného řízení dle odst. 1 písm. b) se zkracují na polovinu s výjimkou lhůty pro doručení žaloby a lhůty dle § 26 odst. 6 Řádu, které se nemění.

(3) Další podmínky urychleného řízení, zejména zvýšený poplatek, upravuje § 3 Pravidel o nákladech rozhodčího řízení ve vnitrostátních sporech (§ 41 Řádu).

§ 28

Žaloba navzájem (protižaloba)

(1) Žalovaný je oprávněn podat protižalobu do skončení projednání základní žaloby (§ 34 odst. 1). Jestliže však žalovaný způsobí průtahy v rozhodčím řízení neodůvodněně opožděným předložením protižaloby, může mu být uložena náhrada zvýšení nákladů, které tím Rozhodčímu soudu vznikly, jakož i náhrada zvýšených výloh druhé strany s tím spojených.

(2) Na protižalobu se přiměřeně vztahují tytéž požadavky jako na žalobu hlavní (§ 17).

(3) Ustanovení o žalobě navzájem (protižalobě) se přiměřeně použijí na uplatnění protinároku žalovanou stranou formou námitky započtení, vyplývá-li uplatněný protinárok z jiného právního vztahu než nárok uplatněný žalobou.

§ 29

Pokus o smír

Rozhodčí senát je podle okolností případu oprávněn vyzvat v každém stadiu strany k uzavření smíru a uvést návrhy, doporučení a podněty, které podle jeho názoru mohou přispět k jeho uskutečnění.

§ 30

Zápis o ústním jednání

(1) O ústním jednání ve sporu se vede zápis v češtině (popř. slovenštině), který musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení Rozhodčího soudu,
- b) číslo sporu,
- c) místo a datum zasedání,
- d) označení sporných stran a jejich zástupců,
- e) údaj o účasti stran,
- f) jména rozhodců, svědků, znalců, tlumočnicka a ostatních účastníků ústního jednání,
- g) stručný, ale výstižný popis průběhu zasedání,
- h) požadavky stran a obsah jiných důležitých prohlášení,
- i) uvedení důvodu pro odročení ústního jednání nebo zakončení řízení,
- j) podpisy rozhodců.

(2) Strany jsou oprávněny seznámit se s obsahem zápisu a spolupodepsat jej. Na žádost strany mohou být usnesením rozhodčího senátu provedeny v zápise změny nebo doplňky.

(3) Stranám se vydá nebo zašle kopie zápisu.

(4) Vede-li se řízení v jiném jazyce než češtině (popř. slovenštině) (§ 7), postupuje se přiměřeně dle předchozích odstavců.

5. Dokazování

§ 31

Důkazy

(1) Strany jsou povinny dokázat okolnosti, na které se odvolávají jako na základ svých nároků nebo námitek. Rozhodčí senát si může vyžádat, aby strany poskytly další důkazy. Může také podle svého uvážení stanovit provedení znaleckého posudku a může si vyžádat i předložení důkazů třetími osobami.

(2) Strana může předložit písemné důkazy v originále nebo v kopii, kterou sama ověří. Rozhodčí senát je oprávněn vyžádat si originál.

(3) Pokud se předkládají písemné důkazy v jiném jazyce než češtině (popř. slovenštině), postupuje se podle § 6 odst. 2.

(4) Důkazy se provádějí způsobem stanoveným rozhodčím senátem. Usnesením rozhodčího senátu může být provedení důkazů svěřeno předsedovi rozhodčího senátu nebo několika rozhodcům. Obdobně postupuje i předsednictvo. Provedením důkazů může předsednictvo Rozhodčího soudu pověřit předsedu Rozhodčího soudu nebo několik členů předsednictva.

§ 32

Hodnocení důkazů

Hodnocení důkazů provádí rozhodčí senát i předsednictvo podle vlastního uvážení.

6. Skončení řízení

§ 33

Forma rozhodnutí

Rozhodčí řízení se končí vydáním rozhodčího nálezu nebo vydáním usnesení o zastavení řízení.

§ 34

Vydání rozhodčího nálezu

(1) Poté, co rozhodčí senát usoudí, že všechny okolnosti spojené se sporem jsou dostatečně vyjasněny, vydá usnesení, že projednávání sporu je skončeno, a přistoupí k vydání rozhodčího nálezu. Projednávání sporu se končí vydáním usnesení o skončení projednávání, popřípadě přímo vydáním rozhodčího nálezu či usnesení o zastavení řízení (§ 40 Řádu). Rozhodčí nález se vydává v případech, kdy se rozhoduje ve věci samé anebo ukládá povinnost nahradit náklady řízení, včetně případů, kdy se vydává nález na základě žádosti stran, aby rozhodčí nález byl vydán podle smíru jimi uzavřeného, a případů, kdy z projevů strany vyplývá, že netrvá na žalobním nároku, aniž výslovně vzala žalobu zpět.

(2) Jestliže se ve výroku rozhodčího nálezu ukládá povinnost k nějakému plnění, určí rozhodci zároveň lhůtu pro toto plnění.

(3) Je-li dostatečně vyjasněna jenom část projednávaného předmětu sporu, může rozhodčí senát vydat usnesení, že projednávání této části předmětu sporu je skončeno, a rozhodnout částečným rozhodčím nálezem s tím, že v ostatních částech bude pokračováno v řízení a o nich rozhodnuto.

(4) Je-li sporným nárok jak co do důvodu, tak co do výše, může rozhodčí senát projednat a rozhodnout o nároku nejprve co do důvodu, a to mezitímním rozhodčím nálezem, a teprve poté, je-li to třeba, pokračovat v řízení o výši nároku a o tom rozhodnout.

(5) Ustanovení o rozhodčím nálezem platí i pro částečný a mezitímní rozhodčí nález.

§ 35

Obsah rozhodčího nálezu

(1) Rozhodčí nález obsahuje zejména tyto údaje:

- a) název rozhodčího soudu,
- b) místo a datum vydání nálezu,
- c) jména a příjmení rozhodců nebo jediného rozhodce,
- d) označení stran a dalších účastníků sporu,
- e) předmět sporu a krátké vylíčení okolností sporu,
- f) rozhodnutí o žalobních nárocích, o poplatcích a o nákladech sporu,
- g) odůvodnění rozhodnutí (s výjimkou případů, kdy se strany dohodly dle § 27 odst. 2 Řádu na tom, že nález není třeba odůvodňovat);
- h) podpisy většiny rozhodců nebo jediného rozhodce.

(2) Nemůže-li některý z rozhodců podepsat rozhodčí nález, nebo odmítne-li jej podepsat, uvede takovou skutečnost v rozhodčím nálezem předseda Rozhodčího soudu a potvrdí ji svým podpisem.

(3) Rozhodčí nález spolupodepisuje předseda a tajemník Rozhodčího soudu, tím také ověřují podpisy rozhodců.

§ 36

Hlasování o rozhodčím nálezem

(1) Rozhodčí senát se usnáší o rozhodčím nálezem neveřejným hlasováním většinou hlasů.

(2) Vyskytnou-li se více než dvě mínění o částkách, které má rozhodčí senát přiznat nebo zamítnout, připočítává se hlas odevzdaný pro nejvyšší částku ke hlasu odevzdanému pro částku nejbližší nižší.

§ 37

Vyhlášení rozhodčího nálezu

(1) Po skončení ústního jednání se vyhlásí výrok rozhodčího nálezu stranám ústně nebo, nejsou-li přítomny, oznámí se jim písemně.

(2) V odůvodněných případech může rozhodčí senát rozhodnout, že stranám bude doručen písemný rozhodčí nález bez ústního vyhlášení.

(3) Do vyhlášení nebo odeslání písemného vyhotovení rozhodčího nálezu, který byl vydán bez vyhlášení, může rozhodčí senát nařídit nové ústní jednání, bude-li to potřebné k objasnění skutkového stavu nebo zjištění stanovisek stran.

§ 38

Doplnění a oprava rozhodčího nálezu

(1) Na žádost strany podanou do 30 dnů od doručení rozhodčího nálezu, může rozhodčí senát vydat doplňující nález, jestliže se ukáže, že rozhodčí nález neobsahuje odpověď na všechny nároky stran. Doplňující rozhodčí nález se vydává zpravidla na základě nového ústního jednání s předvoláním stran.

(2) Chyby v psaní nebo počtech a jiné zřejmé nesprávnosti, které se vyskytnou v rozhodčím nálezu, opraví rozhodčí senát kdykoli na žádost kterékoli ze stran nebo z vlastního podnětu. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nález.

(3) Doplňující nález nebo opravné usnesení ohledně rozhodčího nálezu je neoddělitelnou součástí doplněného nebo opraveného nálezu. Strany nejsou povinny k placení jakýchkoli nákladů spojených s doplněním nebo s opravou rozhodčího nálezu.

§ 39

Splnění rozhodčího nálezu

Rozhodčí nález je konečný a závazný. Strany jsou povinny splnit všechny povinnosti uložené v rozhodčím nálezu ve lhůtách v něm uvedených. Nestane-li se tak, podléhá rozhodčí nález nucenému výkonu rozhodnutí.

§ 40

Zastavení řízení bez vydání nálezu

(1) Jestliže se ve sporu nevydává rozhodčí nález (§ 34), skončí se řízení vydáním usnesení.

(2) Usnesení o zastavení řízení se vydává zejména:

- a) v případě, kdy žaloba byla vzata zpět žalobcem;
- b) v případě, kdy strany uzavřely smír potvrzený rozhodčím senátem bez vydání nálezu ve smyslu ustanovení § 34 odst. 1.;
- c) v případě rozhodování o pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu dle § 23, není-li pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu dána;
- d) v případě nezaplacení poplatku za rozhodčí řízení dle Pravidel o nákladech rozhodčího řízení (§ 41)

(3) Pro vydání usnesení rozhodčího senátu platí ustanovení §§ 34-38. Jestliže rozhodčí senát nebyl ještě ustaven, vydá usnesení o zastavení řízení předseda Rozhodčího soudu.

7. Náklady řízení

§ 41

Náklady rozhodčího řízení

Součástí tohoto Řádu jsou Pravidla o nákladech rozhodčího řízení uvedená v příloze.

ČÁST ČTVRTÁ

Smírčí řízení

§ 42

(1) Rozhodčí soud může na podaný návrh v rámci své pravomoci (§ 1) provést dobrovolné smírčí řízení o vzneseném nároku, a to bez ohledu, zda v daném případě byla uzavřena rozhodčí smlouva.

(2) Smírčí řízení se provádí jen tehdy, souhlasí-li s tím také druhá strana. Řízení se koná před smírčím výborem složeným z tajemníka, který předsedá, a ze dvou členů, z nichž po jednom jmenuje každá ze stran.

(3) Strany přednesou svá stanoviska při jednání, svolaném tajemníkem k provedení smírčího řízení. Výsledkem jednání má být návrh smíru, který strany mohou přijmout nebo zamítnout.

(4) Návrh smíru, který smírčí výbor stranám po provedeném smírčím řízení doporučí, nemůže být stranám na újmu v případném dalším sporu. Rovněž také nemůže být stranám na újmu, cokoli během smírčího řízení přednesly.

(5) Poplatek za smírčí řízení činí jednu polovinu poplatku placeného při rozhodčím řízení. Poplatek se platí předem a každá ze stran hradí jednu polovinu.

ČÁST PÁTÁ

Účinnost

§ 43

Tento Řád nabývá účinnosti dnem 1. 5. 2002.

Rozhodčí soud
při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

JUDr. Bohuslav Klein, v.r.
předseda